

Naar de huisarts

GENERIEKE MODULE SAMENWERKING EN ONDERSTEUNING NAASTEN VAN MENSEN MET PSYCHISCHE PROBLEMATIEK

Meestal begint het zo: je kind, partner, broer of vriend wordt psychotisch en steeds zieker. Hij wil geen hulp, want vindt zichzelf niet ziek. Alle artsen zullen tegen je zeggen dat ze niets kunnen doen als hij niet wil. Wat nu? Met de generieke module sta je sterker.

Naasten zullen terughoudendheid ten aanzien van hulp blijven tegenkomen, want het is de wet: hulpverlening kan alleen plaatsvinden met instemming van de patiënt. Nu werkt dat niet als de betrokkene de greep op de werkelijkheid kwijt is. En het zijn de naasten die de patiënt zover moeten krijgen om toch hulp te zoeken. Daar is Ypsilon al jaren een goede raadgever bij. Met de generieke module kan je nu ook zonder de (vermoedelijk) zieke al beginnen een samenwerkingscontact op te bouwen met zorgverleners. Allereerst met de huisarts: dat is nuttig voor de patiënt en nuttig voor jezelf. Je wordt

er deskundiger en sterker door en wint kostbare tijd.

Samenwerken, hoe doe je dat?

De huisarts is bijna altijd de ingang tot hulpverlening. Ga zonder de zieke praten met de huisarts of de praktijkondersteuner, de POH GGZ. Laat je niet afschepen, laat merken dat je betrokken bent en blijft. Wees positief, toon begrip, vraag niet te veel en niet te weinig. Beschrijf het gedrag en vraag of dit op een psychose zou kunnen wijzen. Veel artsen zijn huiverig om daar antwoord op te geven zonder de patiënt gezien te hebben.

Vraag door: wat kan ik doen om daar meer over te weten, waar vind ik informatie? Richt je op concrete, niet-patiëntgebonden informatie.

'Waar kan hij het beste hulp krijgen, als ik hem zo ver krijg: thuis of in een ziekenhuis?'

'Hij doet raar, komt de deur niet meer uit, houdt ons 's nachts wakker: wat kan ik doen?'

Allemaal vragen waarmee je de huisarts betreft bij en informeert over jullie situatie. Maak ook afspraken over vervolgstappen voor als het erger wordt.

Wat als het niet veilig is? Waar kan ik terecht buiten kantoor tijd?

Zorg dat je een verwijzing mee krijgt, naar meer informatie, naar andere hulpbronnen, zoals de gemeente.

Vraag: 'Als hij toch bij u wil komen, kan ik u dan van te voren nog even bellen?' Zo kan meteen in het begin een goede samenwerking tot stand komen.

Als je naaste dezelfde huisarts heeft als jij, is er geen probleem. Ook niet wanneer

TWEETS #YPSILON

Bert Stavenuiter @bertbijpsilon

Vijf kwartier gesproken met een journalist van @nrc over de wereld van de GGZ, mensen met psychoses en hun familie #antistigma #betrokken

je de naam van zijn eigen huisarts kent of te weten kan komen. Als je niet weet wie de huisarts is, kun je het beste met je eigen huisarts gaan praten en met hem overleggen wat er zou moeten gebeuren.

Crisis

Een psychose kan voor naasten soms ook met een crisis beginnen, bijvoorbeeld omdat je geen contact had met de patiënt, of omdat niemand de signalen herkende. Als de situatie echt onveilig is, is het noodnummer 112 en/of de politie de snelste manier om hulp te krijgen. Dat is dramatisch, maar soms onvermijdelijk. Later, als het wat rustiger is, geldt het bovenstaande.

Een triadische GGZ betekent: patiënt, naaste en arts met zijn drieën tegen de ziekte. Zolang de patiënt niet meedoet: arts en naaste samen op weg naar hulp voor de zieke.

Erin Wagenaar | yn@ypsilon.org

Erin Wagenaar schreef namens Ypsilon mee aan de module.

In de generieke module 'Samenwerking en ondersteuning naasten van mensen met psychische problematiek' zijn de kwaliteitseisen voor familiebeleid in de gezondheidszorg vastgelegd. Deze standaard maakt deel uit van de kwaliteitscriteria waar de GGZ op beoordeeld wordt, onder andere door de inspectie en de zorgverzekeraars.